

REPACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia.
BKAŞOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscriptele
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Braşov și la
jurnalele Birourile anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augonfeld & Emerich Lesner,
Niederlich Schalek, Rudolf Mosse,
A. Oppelke Nachf., Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Silber-
sz, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Morcyl & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
ză garmond pe o colonă 6 or.
— Publicării mai dese după
tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 8-a o
seriă 10 or. sau 30 banl.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-ii celeratori.
Abonamentul pentru Braşov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 banl. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 167.

Braşov, Vineri 28 Iulie (10 August).

1900.

Doi se certy și țera plătesce.

Un articol foarte pișcător pentru fostul ministru-președinte Banffy a publicat unul din organele lui Szell, „Budapesti Hirlap“, din incidentul vizitei lui Koerber la Ratot. Din acest articol vedem, că frecările între acești doi rivali au ajuns la un punct culminant.

Este puțin delicat, decât șeful de ađi al guvernului face imputări așa de grave antecesorului său, cum este că acesta (Banffy) a lucrat alături cu Thun să introducă nu numai în Austria absolutismul, dery și în Ungaria, și că nu mult a lipsit ca Banffy să introducă în Budapesta și starea de asediu.

Articolul, despre care recunoșce acum și fôia lui Banffy, că a fost inspirat direct de Coloman Szell, mai amenință și cu ore-cari destăinuirii, firesce foarte neplăcute lui Banffy, pentru viitor, și toate acestea numai pentru a ajunge la concluziunea, că Banffy de dragul pactului economic cu Austria era gata a-se învoi să se distrugă și în Austria și aici constituțiunea, ca să vină absolutismul austriac și maghiar; pre când Szell ar fi salvat nu numai constituționalismul în Ungaria, ci și pe cel din Austria, întrucât acolo n'ar mai fi vorba de absolutism, ci numai de aceea, cum se se pôtă pună erăși în picior parlamentarismul.

Nimeni nu se va îndoi de înclinările reacționare ale lui Banffy. Dery cine va crede cele-ce le istorisesc foile guvernamentale despre marile succese ale lui Szell față cu Austria și despre aceea, că n'ar mai avé témă de nimic ce s'ar puté petrece dincolo de Laita? Nu scim de unde acesta și-ar puté lua atâta încredere și siguranță în mersul lucrurilor.

Pe când scriem rândurile de față Szell va sosi deja la Ischl, unde se va ține sfatul decisiv cu privire la atitudinea guvernelor în tòmna acésta. Pôte că se va mai afla și de astă-dată vre-o formulă de mulcomire, dery acésta nu va fi decât o amânare a ori-cărei soluțiuni a crisei și, după cum spun foile guvernului, seu mai bine đis după cum li-s'a dat cuvântul de ordine, Coloman Szell nicî că doresce alt-ceva, decât să se amâne crisa din Austria cât se va puté mai mult. Căci așa e credința lui Szell, că toate câte s'au petrecut până acuma — chiar și punerea în lucrare a paragrafului 14 în Austria — corespund cerințelor constituționalismului, și că pe câtă vreme va exista reciprocitatea între ambele țeri, fiă și cu ajutorul ordonanțelor împărătesci, Ungaria n'are a-se teme de nimic.

Ba fôia, de care am amintit, merge un pas și mai departe și dice, că nicî n'ar fi de-ocamdată în interesul Ungariei ca „Reichsrath“-ul să funcționeze erăși regulat, deore-ce în cazul acesta el ar respinge pactul cu Ungaria...

Așa dery Cehii și Nemții se se certe mai departe între ei, ca Ungaria să câștige timp.

Lucrurile însă de sigur nu se vor desfășura așa cum își propune Szell. Pentru acésta vor îngriji nu numai Cehii și Germanii, dery va îngriji și prietinelul său cel mai scump, Banffy. Organul partidei populare cel puțin constată c'un fel de satisfacțiã, că Szell nu mai este ađi decât locțiitorul lui Banffy și că s'a dovedit, că devisa „drept lege, și dreptate“ e totuși mai slabă decât devisa de „factor prin fapte“ (a lui Banffy).

„Acești doi politiciani faimoși se certy și se hărțuesc“, dice amintita fôia, „er socotela o plătesce țera întregă. Bacșișul l'au și dus deja cu ei emigranții evrei din România, fiind-că șovinistul Schlesinger Sandor Pal li l'a dat lor cu generositate veritabil maghiară“ („echt-magyar“).

Congresul internațional studențesc la Paris.

Paris, 5 August 1900.

(Dela corespondentul nostru special.)

La 3 și 4 August a. c., Vineri și Sâmbătă, au sosit număröse delegațiuni de studenți universitari primite la gară cu entuziasm de către studenții parisiensi.

Sunt reprezentați studenții tuturor popoarelor din Europa, cum și studenți din alte continente. Se disting câteva delegațiuni pitoresci din Melbourne (Australia), Tunis (Algeria), Ittaca, New-York, Chicago, Smyrna (Asia mică) și Lahore (Indiile englese).

Reședința asociației generale a studenților din Paris, decorată cu drapelele tuturor popoarelor reprezentate, e locul de întâlnire a studenților, cari fraterniséză și cari dau un tablou pitoresc prin varietatea poetică a costumelor naționale.

Face haz, că unii Unguri (bine îngrășați la chimir de guvernul maghiar) sunt în „disz maghiar“.

Studenții români sunt reprezentați astfel: dela București: Demetrescu-Brăila, Popescu-Pion, Gh. Dimitriu, D. Ionescu și Gr. Vasiliu; studenți dela Clușii, Pesta, Viena. Pojon, Oradea, Mních, Zürich, Graz sunt reprezentați de Ioan Scurtu; studenții români din Paris sunt reprezentați în număr mare conduși de d-l Dr. Negulescu, Henri Durand, N. Ioaniu și T. Ghica.

Toți studenții români, decorați cu ocarde naționale, sunt obiectul caldelor ovățiuni ale tuturor, mai ales ale fraților latini, cari se intereséză mult de cestiunea națională.

Frații italieni pörtă dolii pentru Regele Umberto.

Congresul s'a inaugurat ađi în palatul „Sorboniei“.

Sute de studenți, grupați după naționalitate și purtând drapelele lor naționale, au constituit un cortej imosant. Multă lume adunată îi aclamă mereu. Studenții români cu drapelele lor au fost viu aclamați în sala Congresului.

D-l L. Bolcaș, vice-președintele secției române, fiind împedecat să ia parte la congres, a fost ales unanim d-l Ioan Scurtu.

Coresp.

Congres latin. Ađi primim seirea, că la 9 și 10 Aug. studenții latini arangează un mare congres latin de fraternisare. Se vor trata și cestiunile naționale ale popoarelor latine oprimate, în special cauza română.

Omorul politic din București.

Cu privire la pașii, ce i-a întreprins guvernul român la Sofia pe cale diplomatică pentru a constringe pe guvernul bulgar să nu mai tolereze uneltirile comitetului secret revoluționar de acolo, cetim în „Timpul“ din București următoarele:

Din cercetările justiției în cestiunea asasinării regretatului Ștef. Mihăileanu s'a dovedit neîndoios încă dela început, că autorii morali ai acestei crime îndrăsnețe sunt membrii comitetului macedonean bulgar din Sofia.

În urma acestei constatări, guvernul nostru a dat ordin agentului diplomatic al României la Sofia să atragă din nou atențiunea guvernului principatului vecin asupra apucăturilor comitetului macedonean, presidat de Boris Saratoff, care mai acum oâte-va zile a încercat să asasineze în Sofia diuna în amiața-mare pe cetățenul român Theodor Cradja.

Decă propaganda, prin fapt tot atât de primejdiosă ca aceea a anarhiștilor din Occident, ar fi tolerată mai departe de guvernul bulgar, ar fi o necesitate imperioasă pentru guvernul român de a lua în contra numeroșilor Bulgari din țera măsurile pe cari buna ordine și necesitățile politice le-ar impune.

Guvernul nostru va proceda cu energie.

Tôte diarele din România se ocupă de asasinătele bulgăresci. Dăm astăđi estrase din articuli diarelor autorisate ale guvernului.

„Constituționalul“ după-ce constată, că în Bulgaria lipsesce o mână tare și anarhia e acolo în vigôre, scrie:

Sub pretexte politice, banditismul a devenit omnipotent. S'au instituit comitete, dișe patriotice, cari nu sunt decât nisce comitete de șantagi, er guvernul stă cu mâinile legate față de ele.

Mai dennăđi a fost omorît — executat — din ordinele acestor comitete, un Român, anume Cradja, pentru-că a refuzat să fia globit în folosul unui comitet, đis macedonean. Când însă Românul nu este omorît, atunci e de sigur globit în profitul acestor comitete cu sume enorme de bani.

Acestea se petrec sub ochii guvernului bulgar, care are datorica de a cunoșce comitetul macedonean, a sci ce urmăresce, a cunoșce pe membrii, cari-l compun, a-și da sémă de veniturile lui și de ceea-ce face, fi cu veniturile sale, fie pe terenul scopurilor ce urmăresce.

Ei bine, acest comitet, đis macedonean, a erijat asasinatul în princip. El a asasinat pe Fitovski, el a asasinat pe Cradja, el a asasinat acum pe Ștefan Mihăileanu, pe care erî l'am dus la moment. Ore existența unui asemenea comitet pôte fi tolerată într'un Stat? Fitovski a fost asasinat, nu pentru-că ar fi fost un spion al Turciei între Bulgari, ci pentru a asunde malverșațiuni de ale dișului comitet, Fitovski fiind însărcinat a cumpăra arme în România pen-

tru membrii și aderenții acelu comitet. Fitovski nu era spion turcesc, ci soldat în concediu cu permisia căpitanului lui.

Notabilul român Cradja, asasinat în mijlocul stradei din Sofia diuna în améda mare, refusase a da comitetului đis macedonean o sumă, pe care acest comitet i-o ceruse pentru uneltirile sale în Macedonia.

Mihăileanu a fost asasinat din ordin dișului comitet. Ore un Stat, care tolerează existența unui asemenea comitet, pôte avé pretențiã la o asistență respectată în mijlocul statelor Europei? Gândul te duce spre timpurile dinainte de reboi și te face a judeca mai o sange reșe procedeu sumar al Turcilor față de Bulgari. Turcii au scint mai bine decât Europa întregă cu cine au a face!

Înainte de asasinatul lui Mihăileanu și în urma acestui asasinat, guvernul nostru a făcut demersuri energice pe lângă guvernul princiar al Bulgariei. Nu scim, care va fi rezultatul acestor demersuri. Creдем însă, că guvernul bulgăresc își va da séma de gravitatea situației, ce și-a creat prin influența sa față de comitetul macedonean și va urmări acolo pe compliciți asasinilor lui Fitovski, Cradja și Mihăileanu, aecă pe comitetul đis macedonean, a căci indicii de culpabilitate are în de ajuns. În ce privesce apărarea teritoriului nostru de uneltirile comitetului macedonean, guvernul nostru va sci ce are să facă și are o situațiã cu totul alta, decât cea a guvernului bulgăresc.

Așteptăm deci să vedem, ce se va face în Bulgaria cu compliciți asasinilor lui Fitovski, ai lui Cradja și ai lui Mihăileanu, seu mai esact cu autorii intelectuali ai asasinatelor dișe politice, dery cari nu sunt decât nisce manifestațiuni anarhice în tótă puterea cuvântului.

„Timpul“ sub titlul „Asasinatul politic din capitală“ scrie între altele:

Crima comisă de Stoian Dimitroff nu mai pôte fi privită ca un cas isolat, ca un act de răsbunare personală seu ca faptul unui fanatic, ci ca facend parte dintr'un lanț de crime politice a căror organizare pornesce din Sofia, se întinde peste tótă peninsula balcanică și are ramificațiuni puternice până pe teritoriul nostru.

În față unei ast-fel de stări de lucruri, nu putem sta nepăsători. Nu este destul, ca să suprimăm și să pedepsim în tótă asprimea legilor aceste fapte criminale. Trebuie ca Principatul vecin să înceteze a fi focarul unor agitațiuni primejdiose și turburătoare ale ordinii publice și ale siguranței cetățenilor pe teritoriul nostru.

Bulgarii au beneficiat de ospitalitatea românească în timpuri de restrițe; pământul României a fost leagănul renașterii națiunei bulgare; fiil acestei țeri au versat sângele lor pentru a coopera puternic la liberarea Bulgariei de jugul turcesc, care apăsa de vécouri pe grumađii popoarelor creștine; șoim bine că recunoștința nu jôcă un rol covârșitor în mersul politicii internaționale, dery nu se pôte ca un stat tânăr, care abia a đărit lumina libertății, să-și uite într'atât datoriele, încât să tolereze organizațiuni secrete, cari să adopte mijlôce de propagandă avend asemănare cu procedimentele Boxerilor chineși.

Decă voesce a menține cu noi relațiuni de bună vecinătate, guvernul bulgar este dator a lua măsuri energice pentru a pune câpét acțiunei criminale a comitetelor revoluționare, cari funcționează diuna în amiața mare în Bulgaria și merg cu îndrăsnela până a nu respecta ospitalitatea statelor vecine.

Mersul instrucțiunei.

În ce privesce instrucțiunea în afacerea asasinării profesorului Mihăileanu, ea a pus justiția în pozițiã de a urmări pe mai mulți agenți secreți a comitetului macedo-

bulgar în București. Etă ce se anunță în privința acesta:

Justiția continuă cercetările sale cu privire la asasinul profesorului Mihăileanu. Mai mulți Bulgari au fost arestați bănuți fiind, că au cunoscut de uneltirile comitetelor secrete din Bulgaria. Eră chiar nise tineri bulgar, cari s'au purtat obrasnic față de autoritățile noastre la înmormântarea regretatului Mihăileanu, au fost arestați.

Șeful serviciului siguranței a arestat în decursul înmormântării pe un Bulgar, care a ultragiât în mod nedemn în prezența mai multor persoane memoria nenorocitei victime. Individul arestat se numește *Se-teeff*. El este student la Universitatea liberă din București.

Toți acei, cari se ocupă cu aceste cercetări sunt amenințați dîlnic prin scrisori anonime în cari li-se preface un sfîrșit apropiat.

Printre Bulgarii arestați se află o persoană destul de cunoscută în capitală, anume Cazacoff, asupra căreia a găsit o scrisoare, care dovedește premeditarea crimei și complicitatea comitetelor secrete din Bulgaria.

După- ce judecătorul de instrucție i-a luat interogatorul la parchet, Cazacoff a fost depus la Văcăresci.

Dumitroff, care a fost adus eră dela Văcăresci, continuă a spune, că n'are complicită, cu toate că ordonanța, care a sîrit în ajutorul lui Mihăileanu, susține, că a vădut în cărciuma din apropierea locuinței d-lui Mihăileanu trei Bulgari vorbind cu asasinul.

Dumitroff confruntat cu Cazacoff a declarat, că nu-l cunoște.

Din Italia.

Astăzi se face în Roma înmormântarea Regelui Umberto. Osămintele lui vor fi așezate spre vecinică odihnă în Pantheon. Cu ocazia acestei ceremonii funebre Roma și Italia întrégă va manifesta în cel mai strălucit mod sentimentele ei de iubire și recunoștință față cu Regele decedat.

Până acuma nu s'a aflat testamentul Regelui Umberto. Avera lui totă o ereșese prin urmare fiul său Victor Emanuel. Avera mișcătoare a lui Umberto face 22 milioane lire, sumă plasată mai ales în titluri italiene și în acțiuni de căi ferate. Afară de acesta, Umberto lasă în urmă-i mai multe castele și proprietăți, cari însă aduc puțin venit. Venitul proprietăților din Neapole l'a cheltuit Umberto exclusiv pentru scopuri de folos public.

Regina Margareta a compus o rugăciune în amintirea lui Umberto. Regina s'a adresat episcopului din Cremona să-i dea concesiune a publica rugăciunea și a o recomanda tuturor omenilor cu inimă bună. Etă textul acestei rugăciuni:

În amintirea iubitului nostru stăpân, Regele Umberto! Precum el a fost îndurător după conștiința cătră fiă-cine, fi și Tu, Dîmne, îndurător cătră el. Precum el a iertat tot-déuna și ori și cui, iartă-i și Tu slăbiușii lui omenesci. Fiind-că și a iubit poporul și n'avea în vedere decât fericirea patriei, de aceea, O Dîmne, lasă-l să vadă lumina vecinică. Bun a fost și numai bunătății lui a cădut jertfă, de aceea întinde-i tu, Dîmne, palmul. Pentru-că el numai binele l'a făcut în lumea acesta și în inima lui nu hrănea ură și a iertat chiar și a celor, cari numai rău i-au făcut; pentru-că totă viața lui, până la ultima suflare, și-a dedicat-o datoriei și binelui țării, — pentru sângele, ce s'a versat, pentru faptele bune și drepte, ce le-a făcut, primese-l, o Dîmne, în brațele Tale îndurătoare și dă-i pacea eternă.

Am amintit, că asasinul Bresci a făcut mărturisiri depline, a numit pe mai mulți complici ai săi și a spus în ce chip s'a decis asasinarea lui Umberto. După o scire din Milano autoritățile țin în secret amănuntele acestor descoperiri. Bresci nu și-a tradat secretul, decât sub condiția, de a se lua de pe el cămașa de forță, pe care de Vinerea trecută o poartă câte 10 ore pe zi.

S'a pornit o mare gonă contra anarhiștilor. În Terzi au fost arestați alaltăeri 5 anarhiști; doi dintre aceștia s'au opus poliștilor, dintre cari unul fu străpuns c'un pumnal, ér altul fu greu rănit. Un al șeselea anarhist a putut se scapa prin fugă.

Din Geneva și Roma se telegrafază, că atât lui *Luccheni*, cât și lui *Acciarito* li-s'a comunicat soirea despre atentatul dela Monza.

Luccheni auzind de acesta și-a exprimat bucuria și când procurorul i-a făcut imputări, el a dis:

— Încă n'am sfîrșit. De sigur vor veni la rënd și alte capete înoronate, în primul rënd principele de Neapole.

Lui *Acciarito* comunicându-i-se de asemenea soirea despre atentatul din Monza, a dis:

— Trăească anarchia! Acesta e diua mea cea mai frumoasă! Trebuie omorit și noul rege!...

Serbătorirea lui Apponyi în Paris. Sub titlul acesta foile maghiare raportează despre un prând, ce s'a dat de cătră membrii maghiari ai conferenței interparlamentare în onorea contelui Apponyi, Dumineca trecută în „csarda“ ungurescă dela expoziția din Paris. „Pol. Ert.“ raportează, că după ce contele Eug. Zichy a prezentat lui Apponyi adresa de mulțămită a membrilor grupului maghiar al conferenței; după- ce Carol *Hieronymi* a toastat pentru Apponyi, ér mamelecul Todor *Fassie* și-a golit păharul pentru Berzeviczy, — a luat cuvântul contele Apponyi. Acesta a adus laude hiperbolice nu numai modului cum s'a prezentat anul acesta Ungaria în Paris, dér în deosebi presei maghiare, care s'a arătat cu sentimente atât de mari (!) în fața presei lumii culte. A lădat în fine și pretinsa participare și sentimentul patriotic al reprezentanților din sinul naționalităților.

După vorbirea lui Apponyi a urmat o tămăiere și preamărire reciprocă între cei de față. Faimosul Pazmandy n'a lipsit nici aici dela șampaniă, pe care a beut-o de astă-dată în societate cu mamelecul patrioț Popovici episcop, Jagici, Șerban și *Fasie*. Peste acești mameleci însă s'a arătat ca cel mai voinic episcopul tit. sêrbesc din Buda, Bogdanovici, care n'a primit să reprezente nici naționalitățile, ci a dis, că el reprezintă numai „statul unitar maghiar“.

Acest chef „epocal“ unguresc s'a terminat în sunetul marșului Rakoczy.

Inmormântarea lui Mihăileanu.

În mijlocul unei participări a publicului capitalei fu înmormântat Marți victima atentatului bulgar, profesorul *Stefan Mihăileanu*. Poporațiunea Bucureștilor a ținut să dovedească cu acesta ocaziune simpatiile sale față cu bravul și curajosul patriot român macedonean.

Biserica Zlatar, unde s'a făcut serviciul funebru, oa și curtea bisericei și străzile dimprejur, erau pline de lume. În biserica erau întruniți în număr mare mai ales bărbați ai școlii în frunte cu ministrul instrucțiunii publice C. C. Arion și cu secretarul general D. A. Laurianu. Bine au fost reprezentați și diariștii.

Mulțime de corone au fost depuse în jurul cociugului ca semn de simpatie și de regret pentru patriotul macedonean în-sufficit. Între corone s'au remarcat: a profesorilor liceului român din Bitolia; a studenților macedo-români; a liceului Sf. Sava; a sindicatului diariștilor; a Ligei române; a d-lui Tache Ionescu; a familiei Eliade; a Societății macedo-române; a d-lui Vasilie Dan etc.

Cociugul a fost dus în biserică purtat pe osiuri de profesori și amici ai răposatului. După cociug urmau, sdrobiți de durere, copiii și soția mortului.

Sfîrșindu-se serviciul funebru, au ținut discursuri în biserică d-nii: Sava *Stefănescu* din partea liceului Sf. Sava, unde Mihăileanu a fost profesor; d-l Pericle *Papahagi* din Salonic în numele profesorilor macedonei, și d-l *Georgescu Victorian* din partea institutelor particulare.

La 4 ore a pornit cortegiul spre cimiterul Bellu. Înaintea oarului funebru mergeau preoții și Societățile cu stégurile lor în doliu. În strada Dîmnei carul funerar s'a oprit și d-nul G. *Niculescu*, diarist, rostese un mișcător și demu discurs. În fața Universității cortegiul éráși se opresce și d-l C. C. *Bacalbașa*, diarist, vorbește în numele presei, diaconul *Nichita* în numele studenților macedonei și profesor *Virgil Popescu* în numele Românilor din Bănat. În piața Sf. George a vorbit studentul Luca *Rusu* din partea Românilor transilvăneni.

La mormânt, în cimiterul Bellu, au vorbit d-nii: *Florescu* din partea Ligei culturale, *Nanu* din partea societății macedo-române și C. *Vancu* din partea liceului din Bitolia.

Astfel fu înmormântată victima atentatului de Duminecă. Doveșile de simpatie, ce le-a dat cu această ocaziune poporațiunea capitalei, sunt cel mai viu protest în contra miserabilei crime.

SCRIRILE ȚILEI.

— 27 Iulie v.

Pentru obligații la asentare. Ministrul de honveți a ordonat, că toți cei obligați la asentare, cari din vre-o cauză au absentat dela asentarea din anul acesta, să fiă scrisi pe o listă după comune, care listă să fiă prezentată primăriilor respective. Conscrierea se referă la clasele de etate 1864—1876 și este a se executa și termina în timp de șese săptămâni. În listele de conscriere este a se face cunoscut locul unde se pot erua respectivii. Obligații la asentare, cari se află în străinătate și eventual în America vor fi vizitați, după împrejurări, pe cheltuiala statului și 'n cas, că vor fi aflați apți de serviciu vor fi imediat predați.

O nouă voluție. Fôia ungurescă „Magyarország“ istorisește următorul cas: George Hodrea, învățator la șola din Pecenesea, a mers țilele trecute la băile herculane, ca să se întelnescă cu un cunoscut al său din România. Întrând în salonul băilor, portarul l'a provocat, pe baza unui ordin al directorului, să ese de-acolo. Învățătorul n'a urmat provocării. Atunci portarul merge să se plângă fisolgăbirului Kolozsvari Laszlo. Acesta imediat a citat la sine pe învățator, der acesta n'a mers. Numai decât fisolgăbirul a trimis gendarmii, cari între baionete au condus pe învățator la fisolgăbiru „spre generala scandălisare a publicului“, cum se exprimă amintita fôia. Ajuns în cancelaria fisolgăbirului, acesta fără să fi luat vre-un protocol cu el și fără a-l asculta, i-a împărțășit, că e espulsat pentru tot-déuna de pe teritoriul băilor herculane. — Făcând aceste constatări, „Magyarország“ dice: „Nu scim, ce ură ori mânia a îndemnat pe d-l fisolgăbiru la această procedură; e însă sigur, că a proces ilegal și pe nedrept, când fără nici o cauză a escortat pe un om cu gendarmii cătră ține stabilimentul balnear și 'i-a violat libertatea personală. Sperăm, că vice-șpanul ori în cas de lipsă ministrul de interne va pedepsi după merit această procedură bașbuzucă.“

Monument. În 5 August n. c. s'a sfințit în cimiteriul din *Abrud* monumentul de marmoră ridicat la mormântul părinților și fratelui Metropolitului de fericită memorie Alesandru Sterca Șuluțiu. La acest act a luat parte un public ales și numeros. Tot atunci s'a sfințit în *Bistra* monumentul ridicat la mormântul soției metropolitului, fost odinioară protopop al Bistrei, spune „Tribuna“.

Congresul presei. Congresul internațional al presei, care s'a întrunit acum la Paris, a discutat și votat, în una din recentele sale ședințe, concluziunile unui remarcabil raport prezentat de Jacquemaire. Acest proiect al lui Jacquemaire prevede organizarea unui tribunal arbitrar pentru judecarea diferendelor dintre jurnaliștii țărilor străine. Tribunalul nu va avé un caracter permanent. El va fi constituit în condițiuni determinate pentru fiă-care aface, care 'i va fi referită de cătră părțile în contestațiune. Decisiunile sale vor fi

executorii, conform legislațiunei țărilor, căror vor aparține interesăți. Congresul a adoptat apoi desideratul creării de școli speciale pentru jurnaliști. Sâmbătă a fost ședința de închidere.

Păpușele Reginei. Păpușele în costume istorice ale M. S. Reginei Elisabeta a României, cari au fost admirate înainte cu doi ani în București, sunt espuse acum la Carlis-Court în Londra. O depeșă particulară din Londra spune, că expozițiunea acestor păpuși a obținut acolo un mare succes.

Sinuciderea unui diplomat. Sir Hugh Grosvenor, al doilea secretar dela ambasada englesă din Viena, s'a sinucis Lună sêra. Causa acestei sinucideri, care a produs mare senzație în toate cercurile înalte din orașul habsburgic, sunt necunoscute încă. Sir Hugh Grosvenor se trage din o familie patriciană englesă. Legături de prietenie îl legau cu totă aristocrația vieneză, ér prin incuscire era în familie cu cele mai de sêmă case nobile ale țerei sale.

Wilhelm Liebknecht, unul din conducătorii socialiștilor germani, a murit alaltăeri în Berlin la vîrsta de 74 ani. A fost unul din cei mai înflăcărâți apărători și propagatori ai ideilor socialiste. Deja din tinerețea apostolul acestor idei și pentru-că în 1848 s'a alăturat din tot sufletul la revoluția parlamentară din Frankfurt, după sufocarea acesteia suferi închisore din Septembrie 1848 până 'n Maiu 1849. Abia scăpat de aici, se amestecă în altă răscoală, care nereușind, se refugiază în Elveția, unde intră în conducerea societății muncitorilor socialiști, din care cauză după câțiva ani guvernul german l'a espulsat. La 1870 a combătut vehement pe conducătorii războiului contra Franței și numi anectarea Alsației și Lorenei o tâlhărie. Tot așa protestă și în contra proclamării regelui Wilhelm de împărat german. Mai târziu stabilindu-se în Lipsca a redactat diarul „Vorwärts“ împreună cu deputatul Hasenclever. Fôia au strămutat-o în urmă la Berlin, unde se redigieza și ađi și se împarte dîlnic în 300,000 esemplare. Liebknecht și-a organizat din aderenții săi o tabără de luptători ageri în parlamentul german, care a dat mult de gândit lui Bismarck și a cărei activitate a aflat pretutindeni ecou la socialiștii din Europa.

În convictul din Sighet al Asociațiunei pentru cultura poporului român din Maramureș pe anul școlar viitor se primesc câți-va studenți și pe lângă plata de 300 cor. pe anul școlar. A-se adresa la D-l vicar Tit *Bud*, directorul Convictului.

O contesă maghiară arestată în America. O fôia americană aduce următorea scire, pe care o vedem reproducă și în foile unguresci din Budapesta: „În urma unui cas neprevădut, în ziua de 22 Iulie contesa Festetics, renumită pentru frumsoțea sa, a ajuns pe banca acusaților și judele de poliție Jefferson Marchet pe lângă o garanță de 1000 dolari a ordonat să fiă ținută în arest până se va termina pertractarea. Frumosa femciă locuia, sub pseudonimul „A. M. Duca“, la amica sa Dora Radston și cu permisiunea acesteia s'a obișnuit a purta adese-ori ca podóbă la gât un lanț cu petrii soumpe, care forma proprietatea amicei sale. După cum se afirmă, contesa Festetics cu ocaziunea preumblării, ce o făcuse în urmă, a perdut acest lanț, fără să fi împărțășit această amicei sale. D-na Radson avënd în suspiciune pe o servitoare făcú arătare la poliție și astfel a urmat cercetarea al cărei sfîrșit încă nu-i cunoscut.“

Emigranții evrei, la număr peste 300, cari petrecuseră aproape două săptămâni în Budapesta, au plecat de-acolo alaltăeri. O parte din ei s'a dus în Canada, alții în Argentina, câte-o grupă se vor așeza în Australia și Paris, ér unii, primind bani, au aflat că este mai bine să se reîntorcă în România. — Într-aceea foile unguresci spun, că în aceeași sêră când au plecat cei 300, au sosit alți 180 de emi-

grantii din Viena în Budapesta cu vaporul. Acești târtani pierde-vară și-au luat drumul spre Galați.

Din Iași se scrie: Dîlnic sunt chemați la siguranță un număr mare de Italiani, dela cari se iau informațiuni. Intre alții au fost chemați și Italianii Briotti Givovani, Tomat Giovanni, Mordenti Giovanni, care este deja arestat și Barbiano Giovanni cel dintăi venit în Iași la 23 Iulie a. c. Aceștia au fost chemați, bănuindu-se, că unul dintre ei ar fi acela, care ar fi întretinut corespondență cu asasinul Bresci. Mai mult chiar, s'a făcut perohisiție la unii Italiani și s'au găsit diferite scrisori din Roma și Neapole, cari au și fost confiscate; și acesta tot în speranța de a descoperi pe autorul corespondențelor cu Bresci. Cercetările continuă cu mare activitate și ați se vor sci la siguranța scrisorile confiscate dela Italiani.

Tun nou. Din Petersburg se anunță, că căpitanul de artilerie *Kozlov* a construit un tun, care din depărtare de 115 ohilm. poate să străbată o pancără de fier grosă de 6 polioari.

Doi diariști arestați ca anarhiști. O neplăcută aventură li-s'a întâmplat la doi colaboratori dela „Daily Express” și „Morning Post” în calea din Coburg la Berlin. Poliția secretă urmărindu-i și părăndu-i-se, că unul este anarhist italian, altul francez, s'au luat măsură să fi arestați. Arestarea lor s'a și întâmplat, dăr după o oră de repaos la umbră au fost liberați.

Umberto și anarhiștii. Regele Umberto a fost pentru prima-ură amenințat de anarhiști înainte cu 22 ani. În 15 Martie 1878 s'au găsit afișate pe zidurile Genevei nise placate roșii cu text italian, cari prețeaua lui Umberto morțe prin violență, decă va face să fi executat atentatorul *Passanante*. Eță textul placatului: „Adu-ți aminte, o rege, în acea zi de pumnalul lui *Passanante*. Nu crede, că sentința aspră a judecătorului civil te va asigura contra lui. Umberto de Savoya! Se dice, că tu ești om curagios. Noi te chemăm la luptă: lasă să se tae capul lui Giovanni *Passanante*! Pentru sânge cu sânge ne vom răsbuna”. Placatul a fost pregătit într'o tipografie din Geneva, al cărei proprietar a și fost espulsat. Tot atunci au fost espulsați: *Marcatelli*, *Grimari*, *Solieri* și *Enrico Malatesta*, anarhiști italieni. *Malatesta*, care avea rol conducător în „propaganda prin faptă”, s'a dus la Londra, apoi la *Patterson* lângă Newyork, de unde a plecat Bresci spre Monza pentru comiterea înfiorătoare crime.

Aventurile unui cuvânt de însemnătate istorică. Incurând se va desvîli pe piața Dauphin, în Paris, un vechi monument comemorativ, care timp de trei-deci de ani a zăcut într'o magazie din Louvre. Este vorba adecă de statua lui *Desaix*, care a fost ridicată în memoria luptei dela Marengo. Pe statuă se puteau ceti următoarele: „Spuneți-i primului consul, că numai într'u atâta imi pare rău, că mor, pentru-că n'am lucrat încă destul în interesul posterității”. Se dice, că acestea au fost ultimele cuvinte ale lui *Desaix*. În realitate însă se susține, că ultimul cuvânt al lui *Desaix* n'a fost „posterității”, ci „republicei”. Pe timpul primei împărății cuvântul „republică” a fost șters de pe statuă și înlocuit cu „gloria patriei”. În 1830 acăsta a fost înlocuit cu „La France”, la 1848 din nou a fost înlocuit „La France” cu „Republică”. Sub a doua împărăție erăși a fost schimbat cuvântul „Republică” cu „posteritate”. În sfârșit, acum la anul 1900, pe statuă lui *Desaix* străluce din nou cuvântul „Republică”.

Concert. Duminecă, în 12 August n. o. musica orășenescă va cânta la hotel „Pomul verde”. Inceputul la 8 ore s'era. Intrarea 60 bani. Intre altele se vor cânta piesele: „In cabinetul automat”, poutpuriu umoristic de *Robert Vollstadt*; „Tabăra Buriior” de *Munkelt*.

Răsboi în China.

Trupele aliate spre Peking.

Se scie, că trupele aliate au plecat din Tien-Cin spre Peking. 16,000 de oameni, în mare parte Rusi și Japonesi, au atacat la *Pei-Cang* armata chineză. *Pei-Cang* se află câți-va kilometri dela Tien-Cin. Lupta a durat până la amiazi și pentru aliați a fost desastroasă, căci ei au avut nu mai puțin de 1200 morți și răniți. Asta e o pierdere destul de mare și nu pôte fi recompensată prin aceea, că la urmă Chinezii s'au retras în pădurile *Pei-Cang*-ului, pe cari de vor voi să le cucerescă, Europeanii vor trebui să pörte lupte mai crunte dăr decăt pentru Tien-Cin.

Lupta dela *Pei-Cang* s'a întâmplat Duminecă. Ea arată, că Chinezii sunt foarte înverșunați și că aliații vor trebui să desfășure o mare forță pentru învingerea piedecilor mari, ce le stau în cale spre Peking.

Situația în Peking.

După scirile sosite în urmă puterea este erăși cu desevirire în mâna împărătesei veduve. Ea a numit comandant peste trupele din capitală pe *Li-Ping-Heng*, unul din cei cari mai mult urșce pe străini.

„*Journal and Advertiser*” primesce din Shanghai scirea, că un colonel din marina americană a primit prin un mesager indigen o scrisore provăduță cu subscrierea ambasadorului american *Conger*, care dice: „Decă peste tot puteți ajuta, atunci ajutați momentan. În Peking nu este guvern, afară de comandantii trupelor, cari au hotărât nimicirea străinilor”.

Sörtea ambasadorilor.

Decă scrisorea acăsta nu este apocriță, atunci förte puțină speranță se pot lega de scirile, că ambasadorii vor fi trimiși la Tien-Cin. „*Daily Express*” spune într'o telegramă din Shanghai cu data de 6 Aug., că *Li-Hung-Ciang* ar fi declarat, că ambasadorii au părăsit Vineri Pekingul. Despre acăsta nu se scie însă nimic pozitiv.

Sörtea ambasadorilor atěrnă acum dela succesul ori nesuccesul armelor aliaților. Decă Chinezii vor fi învinși lângă Peking, ambasadorii vor soăpa; la cas contrar însă sörtea lor va fi și mai desperată ca până acum, căci n'ar avé oine să-i mai salveze.

Reacționarii chineși luând de veste, că ambasadorii vor fi trimiși la Tien-Cin, s'au adunat și au luat decisiunea de-a împiedeca transportarea lor și de-a face imposibilă realizarea edictului împărătesc. Generalul *Tung-Fu-Siang* a fost provocat de reacționari să rețină în drum pe ambasadori și trupele de escortă, seu decă ambasadorii n'au plecat, ei să fi reținuți în Peking.

Intr'aceea o telegramă din Tien-Cin spune, că noul comandant al trupelor din Peking, *Li-Ping-Heng* s'a unit cu *Kangin*, partisanul reacționarilor, asupra cestiunei de-a împiedeca retragerea ambasadorilor și de-a nu li-se mai da victualii.

Li-Hung-Ciang. — Doi filo-străini executăți.

Din Shanghai se vestece lui „*Times*”, că *Li-Hung-Ciang* imbolnăvindu-se, a cerut un concediu de 20 de zile, precum și autorisația de-a negocia cu puterile.

Se confirmă scirea, că doi membri filo-străini din *Clungli-jamen* au fost executați. Nu li-s'au tăiat capetele, cum se dicea la inceput, ci trupurile lor au fost despicate în două.

Turcii și Chinezii.

Noutățile venite din China produc o deosebită impresie la Constantinopole. Turcii dela cel mai înalt demnitar, până la cel din urmă luorător, nu-și pot ascunde bucuria, ce resimt, vedënd Europa incurată într'o afacere, care după dēnșii i va produce în mod neîndoios supărări de tot felul, fără a ține seama de sacrificiile în bani și pierderile considerabile de soldați, omorări în răsboi, seu decimați de diferite epidemii.

Fiă-care telegramă sosită din China și anunțând masacrul creștinilor la Peking, seu airea, este primită c'o deosebită bucuria de Turci. Dēnșii speră, că cestiunea chineză va sfirși să distrugă armonia europeană și că ori de câte ori Europa este divisată, seu este ocupată în altă parte, Turcia rămâne stăpână pe actele sale.

Ultima mișcare armenofilă în mai multe capitale din Europa și în special la Paris, a îngrijat mult pe consilierii Sultanului, cu atât mai mult, cu cât noutățile sosite din Armenia continuă a descrie ca absolut supărătoare situațiunea bietelor populațiuni armenesci, lăsate vecinic la grația Kurdirilor.

Mai sunt și alte motive pentru cari Turcii doresc să vadă insurecțiunea chineză luând proporțiuni formidabile și făcënd imposibilă menținerea Europeanilor în China.

Propaganda creștină, care se face în imperiul cereșce, nu convine de loc musulmanilor.

În China sunt mai bine de câte-va milioane de mohamedani; Sultanul, care este califul credincioșilor, se crede întru câțva suveranul spiritual al acestor musulmani și speră, că cu timpul să propage islamismul în vastul imperiu chinez, cu mulți sorți de izbēndă.

Turcii comentēză cu mândria noutatea, că soldații chineși, mai bine disciplinați și mai bine exercitați, sunt tocmai soldații musulmani.

Dēnșii ar voi, deci, să vadă pe acești soldați mohamedani unindu-se cu insurgenții, masacrând și gonind pe toți Europeanii de pe teritoriile imperiului, pentru a ușura propagarea islamismului în China.

Mulțămită publică.

Din incredințarea adunării generale ordinare a X-a, ținută la Arad în 12 și 13 Iulie st. n. a. c., comitetul central al reuniunii învățătorilor români dela școlile populare confesionale ortodoxe din protopopiatele aradane I—VII aduce prin acăsta oea mai căldurosă mulțămită tuturor binefăcătorilor marinimoși, cari în decursul anului administrativ 1899/1900 moralicesce seu materialicesce ni-au sprijinit reuniunea întru îndeplinirea grelei sale misiuni.

În special primescă mulțămită ferbinte următorii stim. d-ni pentru donațiunile făcute în favorul bibliotecii:

1) *Simeon P. Simon* din Șomfalēu pentru 1 esemplar din Rătăcirile lui *Odyseu*. 2) *Ioan Dariu* din Brașov pentru 2 ex. gram. I. rom. ed. IV., c. I.; 2 ex. gram. I. rom. ed. III. c. II.; 2 ex. banca de școlă 1 es. Istoria patriei, ed. III.; 2 ex. Disciplina; 1 ex. micul cântăreț, ed. II. 3) *C. Xeni* din București pentru un ex. Opinia publică. 4) *I. Marou* din Boșca pentru 10 ex. Reflexiuni la esam. 5) *N. Albani* din Sămbăta pentru 2 ex. Prăsirea galițelor. 6) *G. Bodnariu* din Boșchia pentru 50 es. Oglinda inimii. 7) *Petru Vancu* din Măderat pentru 1 es. Vieritul. 8) *Ios. Moldovan* din Arad, și soții pentru un es. Abc. ed. II.

Din ședința ordinară a comitetului central, ținută în 21 Iulie n. 1900.

Arad, 4 August n. 1900.

Pentru comitetul reuniunii:

Prof. Teodor Ceantea, m. p.,
președinte.

Florian Ciōra, m. p.,
bibliotecar.

ULTIME SCIRI.

Viena, 8 August. *Coloman Szell*, care a sosit ađi aici, își continuă călătoria spre *Ischl*, unde va fi primit mâne în audiență la *Majestatea Sa*.

Roma, 8 August. Părechea regală a sosit ađi. La intrarea în oraș o mulțime imensă de oameni au urmat'o pe strade. Trăsura regală era însoțită de carabinieri înarmați. Atitudinea poporului fū esemplară.

Petersburg, 8 August. Conte *Lambdoff* a fost numit ministru de externe.

EDUVOLUTIA.

Juwaerele domnitorilor. Dintre toți domnitorii lumii, Șahul Persiei are juwaerele cele mai prețioșe. Țarul Rusiei pörta un orologiu de aur, pe care specialiștii l'au prețuit cu 4000 ruble. Regina Victoria are un colier din aur împodobit cu tot felul de petrii scumpe, a cărei greutate întrece peste o ohilă. Pe timpul căldurilor mari nu tocmai e plăcută purtarea unui atare colier. Regina Spaniei pe zi își schimbă inelele în degete de câte 5—6 ori. O pôte face, deorece posede vre-o trei sute. Tinēra Regină a Olandei nu pörta juwaere.

*

Regele falsificatorilor de bani.

Dilele acestea a fost liberat din închisorea New-York-ului un renumit prinșonier, cu numele *Milles Ogle*, după ce și-a împlinit osānda. Acesta e pôte cel mai renumit falsificator de bani, care cea mai mare parte a vieții sale și-a petrecut'o cu meseria acăsta. Ogle atāt era de destru în pregătirea clișeurilor pentru banconote, încāt apröp era imposibil de a se putē distinge banconotele lui false de cele adevărate ale statului. Încă și astăzi mai are Ogle ascunse din clișeele lui, pe cari autoritățile după câte și mai câte cercetări, nu le-a putut afla. Cu câțiva ani mai înainte i-s'a spus lui Ogle, că-l liberēză din închisore și-i dă o slujbă onorifică, numai să dea clișeurile. Regele falsificatorilor însă a respins frumösele oferte. Astăzi Ogle este un om sdrobit și părăsit de tōte puterile și slăbiciunea lui în scurt timp va duce în mormēnt secretul renumitelor clișeuri.

*

O plantă dădătoare de viață.

În China se folosese ca mijloc de cură förte vestit și cercetat așa numita „rădăcină ghinseng”. Medicii din China afirmă, că gustarea acestei rădăcini face să-i trecă omului obosēla, să-i delătore slăbiciunile, ba chiar să întinerescă pe bētrāni, dāndu-le nouă putere de viață. Se asigură, că în China atāt este de mare numărul oamenilor, cari întrebunțēză „rădăcina ghinseng”, încāt țera abia este în stare să producă o cantitate suficientă pentru mulțumirea trebuinței indigenilor. Fiind-că se vinde cu un preț necredut de mare, în Statele-Ūnite și în Canada încă au inceput să cultive acăstă interesantă plantă. Acăsta plantă, (după botanicii „*Panax quinquefolia*”) se pôte cultiva și în țerile nōstre. S'ar fi și cultivat pôte, dăr esista până acoum un mare inconvenient în faptul, că cultivarea se putea face numai prin plantarea de sēmēnță, er pe calea asta până ar fi crescut planta, așa ca să pōtă fi folositore, i-ar fi trebuit 4—5 ani. Pedeca acăsta însă acum e delăturată, deore-ce s'a constatat, că planta ghinseng nu e lipsă a se cultiva din sēmēnță, fiind-că pentru cultivare se află rădăcina potrivită din care planta creșce și se înmulțese repede.

Literatură.

În institutul tipografic „*Minerva*” din București a apărut „*Ziua învierii*”, epilog dramatic în trei acte. Traducere de *II. Chendi* și *C. Sandu*. Conține 93 pagine.

*

Din „*Cura de apă*” ed. IV, apărută de curēnd, se pot procura esemplare și dela *Tip. „A. Mureșianu”* cu 3 cor. plus 20 bani porto. Legată în scōrță și cu esterior plăcut 4 cor. plus 30 b. porto. *Cura* lui *Kneipp* e cunoscută în tōtă lumea și scrierile sale cu prețioșele povețe igienice ar trebui să se afle în tōtă familia, precum și în bibliotecile populare, căci țeranii pot profita mai mult de ele. Opul cuprinde peste 600 pag. și are o scală alfabetică a tuturor bōlelor și povețelor de cari se tracțēză în op, în număr cam de 2200.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu*.

Redactor responsabil: *Gregoris Matar*.

Dela „Tipografia A. Mureşianu“ din Braşov, se pot procura următoarele cărţi:

Scrieri scolare.

Istoria pedagogiei de V. Gr. Borogovan O carte nouă şi de mare interes pentru toţi bărbăţii de şcoală. Preţul 1 fl. 50 cr. (cu posta 1 fl. 60 cr.)

Istoria Biblică pentru folosul şcolilor populari din diecesa Gherlei. (Cu permisiunea superiorilor). Tipărită în 1898, Partea I (Testamentul vechiu) costă 25 cr., iar partea II (Testamentul nou) 20 cr. plus câte 3 cr. porto de fiă-care.

Cântul în şcoala populară de Iuliu Pop. Învăţător în Năsăud. Teoriă, praxă şi cântări. Este o scriere întocmită pentru cei ce propun cântările. Preţul 30 cr. (cu posta 33 cr.)

Manual catehetic pentru primii ani şcolastici, ca îndreptar pentru cateheţi, învăţători şi părinţi, prelucrat de Basiliu Raftu, profesor la seminariul din Blăşiu. Preţul 40 cr. (cu posta 45 cr.)

„Învăţătura creştinească“ sau Catechismul mare pentru tinerimea greco-cath. Ediţiunea III. (1898). Cu binecuvântarea episcopului de odinioară al Gherlei, Ioan Alexi. Noua ediţiune a apărut cu îmbunătăţiri şi e tipărită cu ortografia cu semne. Conţine 284 pag., format 8°, e legată solid şi costă 80 cr. (cu posta 90 cr.)

Gramatica limbii române pentru şcolile inferioare, prelucrată după sistemul fonetismului modern, de Ioan Popiu. Partea I. Etimologia. Ediţiunea II. Preţul 50 bani.

Rochii de mătase Foulard fl. 8.20

şi mai sus! — 14 metri. — Trimise franco şi liberate de vamă! — Mostre se trimit imediat, asemenea „Mătase Henneberg“ neagră, albă şi colorată dela 45 cr. până la 14 fl. 65 cr. metru.

G. Henneberg, Fabricant de mătăsuri, (liferant al curţii c. şi r.) Zürich.

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 August 1900.

Table with financial data from Vienna, including interest rates for gold, silver, and various currencies, and exchange rates for different locations like London and Paris.

Cursul pieţei Braşov.

Din 8 August 1900.

Table with financial data from Braşov, listing exchange rates for various currencies like Romanian, Hungarian, and French.

ANUNCIURI (insertiuni şi reclame)

sunt a se adresa subscrisiei administratiunii. In cazul publicării unui anuntiu mai mult de odată se face scădemânt, care creşte cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.“

Nr. 432-1900.

PUBLICAŢIUNE.

Pentru predarea lucrărilor de reparatură a trotoarului în uliţa Lungă, precum şi pentru introducerea a două canale în uliţa de mijloc (Braşovul vechiu) dela casa nr. 98 şi 113 în jos în o lungime de 400 metri se va ţine în 16 August 1900 la orele 10 a. m. în biroul oraşenesc de economiă o pertractare de ofert, unde se pot vedea şi condiţiunile pentru predarea lucrărilor acestora preliminate cu 1280 cor. 88 bani — în orele de oficiu, până la ziua pertractării.

Braşov, 7 August 1900.

1044.1-1 Oficiul oraşenesc de economiă.

IMPORTANT pentru neguţătorii cu argint de China!

Ch. G. Luxner în Cracovia (Krakau)

recomandă lucrurile sale din argint de China ca cele mai bune şi mai ieftine.

La cerere trimite cataloage şi preţuri curente gratis şi franco.

1033.2-7

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1900.

Large railway schedule table with multiple columns for different routes: Budapesta - Predeal - Bucureşti, Copşa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraş, Mureş - Luduş - Bistriţa, Cucerdea - Oşorhei - Regh.-săsesc, Ghiriş - Turda, Dej - Bistriţa, Sibiu - Cisnădie, Cluşiu - Zălau, Sighişoara - Odorhei-săcuesc, Alba-Iulia - Zlatna, Braşov - Zărneşti, Timişoara - M.-Rodna-Lippa, Braşov - Chezdi-Oşorhei.

*) Nota: Orelle insemnate în stânga staţiunilor, sunt a se ceti de sus în jos; cele insemnate în dreapta de jos în sus. — Numeri înouădraţi în pătrate sau linii mai negre înseamnă orelle de noapte. — Semnul —> arată cu sigura direcţie, încâtăru merge trenul.